

„NEM A TECHNOLOGIA TOLJA AZ ARCHITEKTET, HANEM FORDÍTVÁ”

Mindent tudnak, mindent látnak, a cégek mégis kihátrálnak – architektek nyomában

FORRÁS: BLOG OF ENGR0UT0RS

Nem mindenki képes átlátni a nagyobb rendszereket absztrakt módon, komplex, egész mi-voltukban. Keveseknek adatik meg olyan tűpontos szemmérték és összefüggésekben való gondolkodásmód, amilyenre ebben a szakmában szükség van. Nem véletlen, hogy kevesen űzik ezt a szakmát jól. A diszruptív technológiák természetesen itt is éreztetik hatásukat, azonban még mindig nagy kihívást jelent a pozíció szervezetben belüli elfogadtatása és a tényfelismerés, hogy szükség van rá. Gyakorlati ízelítő következik egy gyakorló architekttól.

Nincsenek egyszerű helyzetben az архитеktek kishazánkban, ugyanis számtalan esetben a hazai cégek még nem ismerték fel azt a tényt, hogy szükség van ilyen pozícióban tevékenykedő szakemberekre a sikeres digitális transzformációhoz. Ilyenkor van az, hogy az architektuális tervezést a design folyamat részének tekintik, vagy épp meg sem történik. A másik gyakori szcenárió, hogy a felismerés megvan, csak épp azt nem tudja a döntéshozó, hogy merre is induljon pontosan. Mint ahogy a csillagok tökéletes együtt állása, úgy az is ritka, hogy nem a fenti két forgatókönyv, hanem az ideális gyakorlat valósul meg, azaz az architekt nemcsak fellelhető a vállalatnál, hanem mint egyenrangú csapattag vesz részt a folyamatokban. Milyen архитеktek léteznek, mi a szerepük a szervezetben és hogyan kapcsolódnak a CIO-khoz? Vokony Istvánnal, az E.ON Enterprise architektjével merültünk el a szakma izgalmas világában.

Eltérő titulusok, azonos tudáskészlet?

Az архитеktek több válfajával találkozhatunk a hétköznapokban, még-hozzá: szoftver-, solution-, data-, security-, technology- – vagy épp az enterprise architekt képében.

„HR-szempontról nem egy helyen ül az összes architekt, viszont van egy funkcionális együttműködés. Például az enterprise architekt egy nagyobb program megtervezése során együtt dolgozik a solution architekttel. Utóbbi a végrehajtási folyamatot kíséri figyelemmel, míg előbbi megtervezi, felvázolja és elhelyezi a nagy képbe”, mondta Vokony István. „Egyszerűsítve a dolgot, az architekt hiába nem az adott terület szakértője, viszont tisztában van minden funkcióval, jártassága van a témákban, és látja az összefüggéseket, így képes következtést levonni a konszolidációra, a stratégiára vonatkozóan.”

Erre a képességre pedig egyre nagyobb igény mutatkozott az utóbbi időben. Főként az IT-architekt vált kiemelten fontossá, hiszen már nemcsak a stratégiai következtetések, hanem a megoldások, rendszerek implementációjának felelőssége is az ő vállalt nyomja, legyen szó bedolgozó IT-architektől vagy az adott cég kötelékében foglalkoztatott szakemberről. „Az IT-architekt azért felel a fejlesztés tervezése

VOKONY ISTVÁN, E-ON

FORRÁS: ITE

„Az új technológiák új lehetőséget hordoznak. Áldásként tekintek ezekre az újításokra.”

során, hogy az a hálózati infrastruktúrába, a már meglévő rendszer térképébe megfelelően illeszkedni tudjon”, tette hozzá Vokony István.

Szerepkörváltást hozott a technológia

Ami a jó architektet illeti, beszélgetőpartnerem szerint annak legfőbb ismeréve, hogy mindig tudja, hogy kit, hol és mivel lehet keresni, és le is tudja menedzselni ezeket az összekötéseket. Olyan, mint egy ernyő: mindent lefed, mindere rálát. Hivatalosabb megfogalmazás szerint az architekt felel azért, hogy az ötletből középtávon fenntartható optimális megoldások szülessenek elfogadható költségszinten, továbbá ezen lépések felügyelete, áttekintése, irányítása és a visszacsatolás tartozik a feladatkörébe.

„Az architekt szerepköre változik, a diszruptív technológiák vállalatnál belüli implementációja hozza ezt magával. Abban hiszek, hogy alapvetően ezeknek a technológiáknak a bevezetése az architekt feladata, tehát nem a technológia »tolja« az architektet, hanem fordítva”, mondta a vezető. „Az architektnek kell lennie annak a proaktív szereplőnek, akinek az üzletet támogató eszköztárban ott vannak a legújabb megoldások. Elvégre a másik oldaltól ezt nem várhatja, ő »csak« az igényt hozza, a megoldást nekünk kell kitalálni.” Utóbbi talán nem is kérdés, ahogy az sem, hogy az üzlettel való kapcsolata kettős, és akkor tud igazán hatékonyan működni, ha megfelelő köztük a kommunikáció.

„A mű forog, az alkotó pihen”?

A hétköznapokban gyakran két véglettel találkozhatunk a munkahelyeken: a kirekesztett és a fejlesztő architekttel. A két véglet között helyezkednek el azok az архитеktek, akiknek jól definiált a szerepköre, és közben a fejlesztői csapat aktív tagjaiként is funkcionálnak. És mi a közös mindhármukban? Nos, a CIO-nak való riportálás.

„Az enterprise architekt szintjén például abból áll a CIO-val való együttműködés, hogy ha van olyan kockázat vagy probléma, amely felmerülhet a folyamat során, akkor arra felhívja a figyelmet, és válaszol azokat a KPI-eket, amelyeket érdemes monitorozni. Nagyon fontos, hogy folyamatos párbeszéd legyen közöttük, mert csak így lehet bárhova eljutni”, mondta a szakértő. (KPI: key performance indicator, magyarul meghatározó tulajdonság, szolgáltatás – a szerk.) A közös munka azonban csak egy része a feladatkörnek, ugyanis az iparági átrendeződéseknek köszönhetően, igen széles spektrumon mozognak az архитеktek, ami a tevékenységet illeti.

„Mindig történik valami, és nagyon kell arra fókuszálni, hogy ne eméssze fel az időt a napi operatív feladatok tömkelege. Amikor pedig nem operatív feladattal vagy a projekttel foglalkozunk, akkor próbálunk olyan útmutatókat megalkotni, amelyekkel az adott területen való előrehaladás során elkerülhetővé válnak a jellegzetes hibák, vagy olyan szakmai fórumokon cserélünk hasznos tapasztalatot, amelyen például az Association of Enterprise Architects magyarországi rendezvényei. Egyébként egy-egy problémára én ajándékként tekintek, lehetőségként élem meg azokat, mert bővülnek a tapasztalataim”, zárta gondolatait Vokony István.

Kiss Franciska